

Bài luận dự thi về Lòng can đảm:

“Muôn tính diện tích hình thang
Đáy lớn đáy nhỏ ta đem cộng vào
Cộng vào nhân với chiều cao
Chia đôi lấy nửa thế nào cũng ra”

Chắc hẳn ai từng trải qua những năm học phổ thông tại Việt Nam sẽ còn nhớ bài thơ dân dã trên để giúp ghi nhớ công thức tính diện tích hình thang. Rất tiếc là 20 năm trước, tôi, một cô học sinh mới vào lớp 7, chắc vì mãi chơi sau ba tháng hè hoặc vì chẳng thuộc bài thơ trên, đã nhận điểm dưới trung bình cho bài kiểm tra đầu năm học.

Tôi lớn lên trong một gia đình có 5 cô con gái (mãi khi tôi 17 tuổi thì mẹ tôi sinh thêm em trai út). Bố tôi, Dương Thanh Trước, là con trai trưởng của một gia đình miền Bắc. Nghĩa vụ của ông và của mẹ tôi, bà Đặng Thị Yến, là phải có con trai nối dõi tông đường. Và vì thế nên mẹ tôi cứ hai năm lại sinh một đứa, mà tiếc là lại toàn ... con gái. Ý thức được những tư tưởng cổ hủ làm khổ Bố Mẹ, tôi, đứa con gái thứ ba trong gia đình luôn mong muốn học giỏi để Bố Mẹ được tự hào. Nếu không được Giấy khen học sinh giỏi hàng năm, tôi sẽ cảm thấy cả thế giới như sụp đổ. Chị Thủy, chị cả trong gia đình tôi là niềm tự hào rất lớn của Bố Mẹ và cũng là một học sinh giỏi có tiếng ở Trường THPT Thăng Nhất dù rằng chị cũng mới chuyển vào miền Nam học tập như tôi. Cô giáo dạy Toán của chị, cô Tơ, rất yêu quý và tự hào về sự giỏi giang của chị. Năm tôi vào lớp 7, cô Tơ cũng là cô giáo dạy Toán của lớp tôi. Và rất tiếc, với bài kiểm tra đầu năm, tôi đã trở thành cả một sự thất vọng với bài kiểm tra điểm dưới trung bình vì tôi chẳng còn nhớ hình thang là hình như thế nào.

Hôm đấy, sau khi trả bài kiểm tra, Cô đã gọi tôi đứng lên trước cả lớp và hỏi tôi tại sao lại “dốt” như thế, và hỏi tôi có phải em gái của chị Thủy hay không? Tại sao chị thì giỏi giang mà em thì lại học dốt như thế này? Tôi đã khóc, đến bây giờ kể lại mắt tôi vẫn nhòe lệ. Tôi khóc vì không những cảm thấy xấu hổ trước bạn bè, xấu hổ thay cho Bố Mẹ và chị Thủy, mà tôi khóc vì cả sự thất vọng sâu tận bên trong, thất vọng với chính bản thân mình. Mặc dầu vậy, thẳm sâu trong tâm

hồn tôi, tiếng nói bên trong tôi bảo rằng “Tôi không dốt. Tôi chỉ cần thêm thời gian học tập và sự tập trung thôi”. Từ sau vụ việc này, tôi quyết tâm học hành thật chăm chỉ, hệ thống lại kiến thức mỗi ngày. Tôi quả quyết nếu mình có ít trí thông minh bẩm sinh thì với sự cần cù, óc quan sát, và sự tập trung, tôi sẽ làm được.

Chắc cô Tư và ngay cả các bạn học cũ của tôi cũng ngạc nhiên vì đứa con gái học hành không mấy nổi trội ngày xưa nay đã hoàn thành chương trình nghiên cứu sinh Tiến sĩ về ngành Sinh học phân tử và Tế bào tại một trong những trường Ivy-League nổi tiếng nhất nước Mỹ với học bổng toàn phần. Tôi không giận cô Tư, dù tôi cũng có ý nghĩ phải chăng nếu Cô gọi tôi ra gặp riêng để nói với tôi những lời đó thì có lẽ vết thương của tôi đã không cắt sâu đến thế. Ở một mặt khác, tôi biết ơn Cô, tôi nghĩ rằng chính những lời nói “thuốc đắng dã tật, sự thật mất lòng” này của cô đã đánh thức lòng can đảm trong con người của tôi từ sớm, giúp tôi rèn luyện ý chí vươn lên, vượt qua giới hạn của bản thân. Vì một khi tôi đã xác định mình muốn gì, tôi nhất định sẽ dồn hết sức để thực hiện.

Lòng can đảm thực sự là một hộp quà, và nó không có giới hạn, với mỗi khó khăn hay thử thách tôi đối mặt và quyết tâm vượt qua, tôi lại có thêm một chút lòng can đảm bỏ vào chiếc hộp ấy. Để đến 20 năm sau nhìn lại, tôi thực sự không thể định lượng được tôi đã tích lũy được biết bao nhiêu cơ hội để thử thách và tích lũy lòng can đảm của bản thân mình.

- Đó là lần tôi tự ứng cử làm nữ MC cho chương trình Lễ hội Công nghệ sinh học của Trường Đại học Khoa học tự nhiên TP. HCM do lớp đại học khoá 04CS của chúng tôi tổ chức. Tôi vẫn nhớ như in cảm giác nôn nao, hồi hộp, tim đập nhanh khi đứng thuyết trình trước lớp để mọi người bầu chọn. Có lẽ các bạn trong lớp tôi cũng không quan tâm ai sẽ làm MC. Nhưng đối với tôi, đó là lần đầu tiên tôi dám vượt qua nỗi sợ hãi nói chuyện trước đám đông của mình.

- Đó là lần tôi chủ động gửi thư điện tử cho cô giáo trưởng khoa Sinh học của Trường đại học Pennsylvania để tự giới thiệu bản thân và tìm kiếm cơ hội được phỏng vấn vào chương trình Tiến sĩ của Trường. Và dù cô chê điểm GRE của tôi thấp, tôi đã trả lời lại với một giọng đanh thép về các điểm mạnh khác của mình (kinh nghiệm nghiên

cứu, động lực, sự quyết tâm, năng lực học tập) để thuyết phục cô cho tôi một cơ hội được phỏng vấn với Hội đồng tuyển sinh. Và tôi đã làm được. Tôi đã cất tiếng nói và tìm lấy cơ hội chứng tỏ mình qua cuộc phỏng vấn và nhận về cơ hội học tập cho chính mình tại Mỹ những năm qua. Đây thực sự là một giấc mơ đã biến thành sự thật. Là phần quà cho rất nhiều nỗ lực học tập của tôi bao nhiêu năm trước đó.

- Đó là biết bao lần vượt qua giới hạn của bản thân mình khi mới bắt đầu đặt chân tới Mỹ, vượt qua nhiều khó khăn cả về ngôn ngữ, cách học, và cuộc sống tự lập ở nơi xứ người. Ở trong một môi trường có rất nhiều người giỏi hơn mình, bạn có thể chọn bị đánh bại bởi những nỗi nghi ngờ về khả năng của bản thân, hoặc bạn có thể can đảm nhìn đó như một cơ hội để luôn học hỏi được những điều hay, điều mới, một cơ hội để cảm thấy hạnh phúc khi bạn trở thành một phiên bản tốt hơn của chính mình vì luôn phải leo lên những bậc cao hơn của kiến thức và kinh nghiệm từ những người giỏi hơn mình. Tôi đã chọn không bỏ cuộc và can đảm vượt qua.

- Đó là những lần tôi “thấy sang bắt quàng làm họ” để kết nối với những anh chị em cùng nhận học bổng như tôi, hay kể cả kết nối với những người chưa hề quen biết để kêu gọi sự trợ giúp của họ cho các dự án vì cộng đồng (tổ chức hội nghị, quyên góp sách về Việt Nam, giúp đỡ sinh viên đi sau, vân vân).

Cuộc sống muôn màu và luôn có những thử thách phía trước, có những thử thách chúng ta có thể dự đoán, và có những thử thách hoàn toàn mới. Rèn luyện lòng can đảm giúp chúng ta có một tâm thế vững vàng hơn để đối mặt và vượt qua những thử thách này. Hôm nay, những cuốn phim cũ của quá khứ đã chạy ủa về trong đầu tôi. Và tôi thực sự biết ơn cuộc đời và tự hào để thốt lên rằng “I am courageous” _ “Tôi can đảm”. Hi vọng mỗi người chúng ta đều can đảm. Xin gửi một chút tâm sự tới tất cả mọi người đã đọc bài viết này. Mong mọi người mạnh khỏe, giúp đỡ lẫn nhau, dũng cảm vượt qua những khó khăn trong cuộc sống và kể cả đại dịch Covid-19 của năm nay.

Message from the GRACE contest committee/Ban Tổ Chức cuộc thi về GRACE

Xin mời quý vị xem các bài dự thi của cuộc thi về Lòng Can Đảm và giúp chúng tôi chọn bài nào hay nhất bằng cách nhấn nút "**Like**" vào bài quý vị cho là thể hiện rõ nhất ý nghĩa của Lòng Can Đảm và chia sẻ cách thể hiện Lòng Can Đảm hữu hiệu nhất.

Các video về Lòng Can Đảm trên ICEVN fanpage:

Video 1: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/218880515821180/>

Video 2: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/1412082798999124/>

Video 3: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/2661272460797513/>

Video 4: <https://www.facebook.com/icevn.org/videos/173538990346958/>

Các bài dự thi trên Facebook:

https://www.facebook.com/pg/icevn.org/photos/?tab=album&album_id=2571965813015906

Chúng tôi sẽ công bố kết quả trên Facebook ngày 20, tháng 5, 2020.